

Прохід вулицею академічною

Віктор Неборак

(Версія 1983 року)

По Академічній,
усіма помічені,
віті ми і юри ми —
шпацеруємо.
А назустріч — з голочки —
галечки і олечки
з личками мальованими:
не знайомі ми.
Як люблю я погляди
у юрбі знаходити,
юні, іронічні,
на Академічній.
Варяться тут моди,
джинси свідчать — хто ти,
дудочки, банани
володіють нами.
А під "Шоколадний"
підвалюють лади,
форди і фіати
(фіри і фіакри).
Джентльмени в курточках —
налітайте курвочки.
(Ти дивак постійний —
бачиш ти крізь стіни,
на акторах модних
затамуєш подих...)
В місці вітровому,
біля гастроному,
радяться музики —
гендлярі великі:
— Мати Івану
фендер-піано!..
— Станемо навмисне
коло "Інтуристу"!
Віті ми і юри ми —

стоїмо і куримо.
Нами вже помічена
найгарніша дівчина.
Ти смішний до відчаю,
промовляєш ввічливо:
— Ви така чорнява,
як турецька кава...
На Академічну
небо сипле ніччю,
і говорять "па" їй
парочки й компанії.
Спорожнілі й гарні
замкнені кав'ярні

Ми ж, напившись кави,
довго-довго-довго —
довго ще блукали.